

[Hassing-Jørgensen.]

tægter, som særlig skulde kunne blomstre under de nuværende Omstændigheder, og ingen af os er bundet til disse Principper med Hensyn til fremtidige Love.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Nu er altsaa kun den halve Uretfærdighed tilbage, og saa er det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen aabenbart tilfreds. Jeg indrømmer, at i Realiteten betyder 5 000 Kr. meget for en Detailhandler, men for den anden Kategori af Mennesker, vi talte om, betyder det i hvert Fald ikke nær saa meget. Og hvis det er noget, man principielt er uenig i, saa skal der for mig i hvert Fald stærkere Grunde, end der her i Salen er givet af nogen, herunder indbefattet den højtærede Finansminister, og da slet ikke af det ærede Medlem, til at gaa ind paa denne principmæssige Betragtning. Der er intet, der taler for, at vi er i en Situation, hvor Tingene stiger saadan, som der her er Tale om, og hvis det kun var ren Spekulation, man vilde ramme — altsaa saadan noget, som at en Butik omsættes 3—4 Gange i Løbet af et Aar —, saa kunde man have gjort det analogt med Fremgangsmaaden over for Salg af en Gaard. Det har man ikke gjort. Man rammer altsaa her den Ejendomsret, der har eksisteret i mange Aar, skønt man ikke rammer den, naar det drejer sig om en Gaard, hvor der ogsaa kan være en stærk Stigning, som har en spekulationsmæssig Karakter.

Endelig, naar man hævder — og det er jo det, man i Almindelighed argumenterer med —, at nu er der da den Balance i det, at den, der køber den solgte Rettighed, han faar Lov til at afskrive over en Aarrække, saa maa jeg heroverfor sige, at det minder mig for dog meget om for Smed at rette Bager til, at jeg kan kalde det Retfærdighed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det fremgik ganske aabenbart af det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensens Udtalelser, at han i Virkeligheden er ret betænkelig ved det, man har foreslaaet med Hensyn til Goodwill, men saa fandt det ærede Medlem en Trøst i, at den, der købte, maatte afskrive. Ja, og han kan

fordele sin Afskrivning i saa og saa mange Portioner, men den, der faar det, han skal optage Beløbet i sin Angivelse alt sammen paa een Gang. Det er ikke Ligelighed, og det er netop paa et af disse Punkter, det hele svigter. Her lægger man oven paa en maaske nogenlunde anselig Indtægt en Goodwill, begrænset saa og saa meget, som det nu bliver efter Forslaget, og saa kommer man op paa helt andre Takster og faar — som det ogsaa er udredet af det ærede Medlem Hr. Kristen Amby — en helt anderledes Beskatning, end hvis man kunde fordele Beløbet over en længere Aarrække. Derfor er der i Virkeligheden ingen Sammenhæng i det hele. Vil man beskatte Goodwill, maa det ske efter særlige Lovbestemmelser og ikke ved at putte den oven paa noget andet, ganske ubestemmeligt, hvorved i Virkeligheden Skattebyrden bliver meget større, end hvad der svarer til Afskrivningen.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg skal kun over for det ærede Medlem Hr. Kristen Amby gentage, hvad jeg allerede har paa- vist, at der er en afgørende Forskel mellem Salget af en Gaard og Salget af en Forretning, den afgørende Forskel, at det ene er et vedvarende Formuegode, det andet drejer sig om Adgangen til en Indtjeningsmulighed, som i sig selv ikke er vedvarende, men som forsvinder, hvis ikke den paagældende holder sit Aktiv ved lige ved nye Omkostninger, ny Arbejdsindsats o. s. v. Medens omvendt det Vederlag, Sælgeren har faaet, for hans Vedkommende er dels en Refusion af afholdte Udgifter, dels et Vederlag for hans Arbejde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jens Thomsen: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby ankede før over, at en Læge f. Eks. ikke har haft Anledning til at forhøje sin aarlige Indtægt paa Grund af den Formuestigning, han har haft ved, at hans Praksis er steget i Værdi. Det skal erkendes, at det vilde være en Fordel for vedkommende Læge at faa denne Skattepligt fordelt over en lang Aarrække fremfor at faa den i et enkelt Aar, og hvis vedkommende Læge kendte Fremtiden lige saa godt, som han kender Fortiden, vilde han maaske ogsaa nok gøre det. Men er det ikke saadan, at Fremtiden for de fleste ligger saa usikkert, at Lægerne vil være i høj Grad forsigtige med Hensyn til at forhøje deres Indtægts-